

Előfizetési árak:

Egész évre . 3 frt — kr.
Félévre . 1 > 50 >
Negyedévre . — > 75 >
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

Szerkesztői iroda

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek föl.

Megjelen vasárnapoként.

PÉCSI FIGYELO

(Népies kiadás.)

Községi háztartás.

Pécs, 1898. június 10.

A betegápolási költségekről szóló törvényjavaslat tárgyalásánál Komjáthy Béla a képviselőház június 7-iki ülésében igen sötét, de — sajnós — nagyon találó képét festette annak a kétségbeejtő helyzetnek, a melybe Magyarország városainak háztartása az újabb alkotmányos korszak alatt jutott.

Mindenki, a ki ismeri azt a nehéz küzdelmet, a melyet városaink a folytonos deficit, a polgárok túlterhelése s e mellett a mégis mindig növekvő adósságok réme ellen folytatnak, igazat fog adni Komjáthynak, a mikor a belügyminiszterre hivatkozott, a ki épen a megyék és községek fölött áll s így ismeri már a községi háztartásoknak szomorú eredményeit; tudja, hogy az állapotok már annyira fajultak, hogy valóban elborzad, ha a jövőt tekinti és elgondolja, hol fog ez végződni.

Minden egyes városra nézve ki lehet mutatni — így folytatta Komjáthy elmélkedését — hogy ma már a községi háztartás olyan veszélyben van, hogy ha azon nem segítünk, ha így engedjük tovább fejlődni a dolgokat, akkor nemhogy nekünk jönnének segítségünkre a szegények felsegélyezésében a városok, de *ők lesznek azok, akik felsegélésre fognak szorulni.*

Igaz és okos szavak ezek, csak hogy a mi kormányunknál süket fülekre szokott találni az igaz és okos beszéd. A városi élet modern fejlődése oly rendkívüli szükségleteket teremtett, a melyek hasznára válnak nemcsak a város lakosságának, de egész nagy vidékeknek is, a melyeknek az illető városok természetes központjait képezik. A nagy vidékekre kiterjedő hatáskörrel funkcionáló hivatalok, a városokban elhelyezett tanintézetek szolgálják a vidék érdekeit is, de terheik tulnyomó részben mégis csak a városi polgárság vállaira neheznek.

És mégis mit tapasztalunk eme nagy vidéki emporiumokkal szemben a kormány s az állam részéről? A legkiméletlenebb kihasználását ezek fejlődésre törekvő hajlamainak. Ha valamely állami intézmény létesítéséről van szó, a városok természetesen azokat már jelentőségük emelése szempontjából is elnyerni óhajtják s azért a kormány a létesítendő intézmények fejében folyton áldozatokat követel még oly városoktól is, a melyek már elért jelentőségük alapján különben sem lennének melőzhetőek.

Azt nem tekinti az állam, hogy a városok ez áldozatokat miből teremtik elő, de egyéb intézkedéseivel bőven gondoskodik róla, hogy a városok adózó polgárai valami könnyen ki ne rázhassák az ingujjból; először is nagy kegyesen elengedi saját hivatalnokainak a városi adózást, de

e mellett meg nem feledkezik róla, hogy a maga részét állami adó címén kivegye a nekik juttatott fizetésből. Aztán gondoskodik az igazságtalan házbéradó szedésével, hogy a nagyobb városok sokkal nagyobb kulcs szerint terheltesse meg, mint a vidék. Az egész adminisztrációt, rendszert, adóbeszedést s egyéb állami funkciókat, a melyeknek költségeit a vármegyékben az állam a sajátjából viseli, kizárólag a városok nyakába varrja. Ezzel aztán előidézi azt a képtelen helyzetet, hogy a városi adózók állami adójukkal hozzájárulnak a megyei adminisztráció összes költségeihez, de a városi adminisztrációt s az ennek körében teljesítetett állami funkciókat tisztán a saját zsebükből kénytelenek fizetni. Elvették a városoktól legfejlettségesebb bevételi forrásukat, a regálét s most még a bérletektől is megakarják őket fosztani, más jövedékeket pedig nem engedélyeznek, mert ez ártalmára lehetne az állami jövedékeknek.

Csoda-e aztán, hogy a városok háztartása az állam részéről tapasztalt ily rablógazdaság mellett a tönk szélére jutott? Itt lenne már az ideje, hogy az ipar és kereskedelem, s kultura s hozzátehetjük: a magyarság ez emporiumai valahára kiragadtassanak szánandó helyzetükből. Mert a városi háztartás terheit viselő adózóknak folytonos újabb és újabb közterhekkel való megrovása, újabb és újabb

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Letört virág.

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Ép egy éve volt az eljegyzése. És az öröm, a boldogság napjának évfordulóján oda fektették a ravatalra haloványan, fehéren, mint egy letört liliomot.

Régi mese! Volt egyszer egy fiatal leány. Szeretett. Kicsi karikagyűrűt húztak az ujjára. Boldog volt. De a jegyese hűtelen lett és a fiatal leányt oda tették abba a rideg koporsóba, a melynek látása megdöbbenteti a szívet és most ott van a porban, a sirok porában.

Régi, kopott mese! De mindig új marad.

Pár sorban jött a gyászhir. A fekete betük szomorúan jelenték a fehér ártatlanság gyászos végét. Megrendült a szívem. Megrendült az agyam. Egész valómon által vérfa-gyaszto érzés rohant keresztül. Szemeim előtt összefutottak a betük. Kezemből kihullott a papiros. Oh, mert iszonyu valami szemben állni a halál rideg gondolatával. Nem, nem a halál fáj minekünk, hanem az a mindent megemésztő elmúlás gondolata. Hiszen a halál jobb, mint az emberek; ő nem lesz hűtelen egyikhez sem. Ő tisztán és fehéren viszi magával lelkünket a menynek és a földnek ha-

talmas ura színe elé. Itt hagyja testünkben a szemet és foltot a földnek, mert hiszen abból származott. A halál mindent meggyógyít. Ha megitatja velünk a feledés poharát, elfelejtjük, hogy valaha léteztünk is. Oh nem! Nem a halál fáj nekünk. De fáj a keserű elválás gondolata minden viszontlátás reménye nélkül.

A halott már nem tud semmiről semmit. És az fáj nekünk, hogy nem tud, nem érez semmit. Az fáj, hogy ő már nem érez a mi örömünkökből, a mi bánatunkból semmit. A sors csapása ér minket. Ő már nem tud felőle semmit. Csak alszik némán, keblén imára kulcsolt kezekkel mélyen a föld alatt. Állunk a bálterem sima parkettjén: ő már nem hallja a táncra szóló zenét, nem látja a perdülő párokat. Ő csak pihen némán, lecsukott szemekkel a porban.

Kivitték a temetőbe. Barátnői, szerettei kikisérték. Azután leeresztették abba a mély gödörbe, mely a másvilág küszöbéről tűnik fel a halandó ember előtt. Ráhányták az imént még dobogó szívére a komor hantokat és volt, nincs.

Olvasom a hirt és halkán mormolom: nincs, nincs többé. Az ő emléke lengi át lelkemet és mégis az az emlék, az fáj legjobban. Nem mulhatott ő el egészen. Csak megoszott szépsége, mert sok volt egynek. Arcának üde pirosságát látom a rózsabimbó hasadó szirmain. Hajának sötéttségét keresem az éjszaka

fekettségében. Lelke él a lilium hófehérségében. Hangját örökölte a szellő. Az ő emléke van velem mindenütt. Az nehezül a szívemre, mint a koporsóra a fekete fátöl.

A télen még ott volt a bálteremben. Akkor már nem volt gyűrű az ujján. Akkor már bántotta szívét a szomorúság. És micsoda nagy lélekerő lakozott benne. Nevetett, dalolt, kacagott. Csupa elevenség volt. Táncolt kivilágos kivríradtig. — Pedig akkor már el volt jegyezve a halálnak és nem tudott felőle senki, csak ő maga.

Könnyű termetét még most is érzem karomban. A lelkem fuladozik annak az ölelésnek emlékétől. A szívem most is tele van az ő dallamos, suttogó hangjával.

Az őszinte barátság fűzött engemet hozzá. De ez a barátság magasztosabb volt akármilyen nagy szerelemnél. És én barátsággommal jobban meggyászolom, mint tettem volna, ha szerelmese lettem volna.

Valami csodás érzelem volt az. Az színezi ki most is olyan élénken az ő emlékét.

A tavasz elején még ott csicsergett egy felolvasó estélyen. Rengeteg tapssal adózott neki a hálás közönség. Ő mosolyogva köszönte meg.

Ime most ott van a porban némán, hidegen. Nincs, nincs többé. Egykori jegyese talán nem is gondol rá. Ő magával vitte emlékét a porba, a hol már nem tudnak semmit

adósságok felhalmozása a legbiztosabb ut, a mely a városok végromlása felé visz, a mikor azok úgy kulturális, mint a modern fejlődés által igényelt egyéb feladataik teljesítésére képtelenekké válnak.

Ne mindig csak újabb adók kieszelésén s újabb adósságok csinálásán törjék tehát a fejüket a városi hatóságok, hanem emeljék fel már egyszer erélyesen követelő szavukat az állam ellen s követeljenek igazságot.

Nagyvárad már megkezdte ez irányban az akciót, a mikor a házbéradó eltörlését s az egész országban egyenlő házadó behozatalát követelte. Most a főváros tanácsa követte a példát s javaslatot tett a közgyűlésnek, hogy követelje az állami kezelésben levő különböző vállalatoknak községi adóval való megrovását, a katonai igazgatási teendőkért és az állami adók kezeléséért megfelelő állami hozzájárulást, községi jövedelmi adó behozatalát, s a mindenkire — tehát az állami alkalmazottakra is kiterjedő iskolai pótdadó engedélyezését.

Ez csak a minimuma annak, a mit a városok az államtól joggal megkövetelhetnek, mert ha a városok állami feladatokat végeznek, mi jogon tagadja meg az állam ezek költségeinek pótlását, mikor ezt a megyei törvényhatóságokkal szemben megteszi; ha az állami alkalmazottak élvezik minden más városi adózával egyenlően, sőt tán fokozottabb mértékben, a városi élet kényelmeit, a kövezetet, világitást, utcák tisztántartását és locsolását, a városi tanintézeteket, akkor mi jogon menti fel őket a kormány mindezek költségeinek viselése alól?

Ennek igaztalan és a városokra nézve végzetes voltát kell a kormányval és a törvényhozással megértetni, de erre nézve nem elegendő egyes városok sporadikus fellépése, míg a többi folytatja a csuszás-mászást a kormány előtt, hanem együtte-

a földi, hiábavaló dolgokról. Mint egy mesebeli fényes csillag, lefutott az égről a mélységes nagy éjszakába, a mint az ibolya könnyű illata eltűnt nyomtalanul a levegőben.

Üresen maradt a kis ház. Nem vár engem többé oda. A baromfiak, mintha csodálkoznának, hogy hova lett az ő kis gazdaszszonyuk, ide-oda járnak az udvarban. A kis kert naponta öntözetlen. Az ablakban hervadtak a fuxiák és rezedák. Üres minden. Rokokok, barátnők szívében nagy üresség kong, melyet a boldogult halála hagyott.

Gondolkozom. Keresem az osztó igazságot.

Hát az a szép szem is ki tudott apadni? Hát azokba a hófehér karokba is belevághat az enyészet vasfoga? Hát maga a tökéletesség is semmivé lehet? Oh, hát ki fejt meg nekem a természet örök talányát? Hol van itt az igazság?

Megrendül az agyam. A szomorú halottas requiemnek utolsó akkordja csendül meg lelken; szeretnék perbe szállni a Teremtővel: Uram! add vissza nekünk a mi kedves halottunkat. Neked sok-sok angyalaid vannak. Talán meg sem érzed az ő hiányát. Ennek a kis családnak csak egy volt. Hogy azt is elvetted, fekete pokol lett az. Uram! Hát miért kell a bimbónak előbb letörni, mielőtt még gyümölcs lett volna belőle. Avagy az égnek volt szüksége az ő szépségére, az ő tisztaságára!

Szomorú igazság!

sen kell követelni és önérzetesen, mert a kinek joga és igazsága van, az csak úgy fogja ezt érvényesíthetni, ha nyílt sisakkal sikra száll érte s nem koldusként esedezik, hogy alamizsnakép juttassanak neki valamit abból, amihez teljes joga van.

Garay János szobrának leleplezése.

A szoborleleplezésről saját kiküldött tudósítónk a következőkben számol be:

*

Sikerült ünnepség folyt le Szegzárd falai között a város nagy szülöttjének, Garay Jánosnak, a költőnek ércszobra leleplezése alkalmából. Vendégül fogadta az ősi város a fővárosi írói és művészi gárdát, több notabilitást, akik tanúi voltak a szegzárdiak lelkesezésének és páratlan vendégszeretetének.

Az ünnepség tulajdonképpen szombaton este vette kezdetét, midőn 7 órakor berobogott a fővárosi vendégeket hozó különvonat, köztük Perczel Dezső belügyminiszterrel, akiket nagy küldöttség fogadott a perronon, de azonkívül a testületek zászlóik alatt s a tüzoltóság a zenekarral.

A vendégeket ötven kocsi szállította be a városba a föllobogózott utcákon keresztül, nagy tömeg nép éljenző sorfala között, midőn mindenkit kijelölt szállására vittek. A rendező bizottság négy tagja ugyanis Sárbogárd állomásig elibé utazott az érkező vendégeknek s még a vasuton kézbesítette a szállásjegyet s a különböző alkalmatosságokra, mint a kaszinó két estéjére, valamint a vásárnapi bankettre szóló részvételi jegyeket. Ebben a tekintetben a szegzárdiak kitétek magukért, s minden vendégről a legnagyobb figyelemmel történt gondoskodás.

Átöltözés után a vendégek Széchenyi Sándor gróf főispán lakására gyűltek — teára. Az igazi grand seigneur módjára valló fogadtatás s a főispán leereszkedő nyájassága kellemes érzéssel töltötte el a társaság tagjait.

Innét a kaszinó lampionokkal kivilágított parkszerű nyári helyiségébe vonult a társaság, ahol programmszerűleg az ismerkedési est volt, jóllehet ekkor már vendég és helybeli ismerte egymást a főispán termeiből.

Kitép, legázol a vihar
Kemény tölgyet, nyíló virágot.

Micsoda nagy ellenmondás! Nyíló virágot a pornak. Életet a halálnak. Bölcsőt a koporsónak. Oh, milyen gyarló, milyen tehetetlen az ember. Nem tud a halállal szemben mást, csak a kezeit tördelni és zokogni, hosszan, keservesen.

Ott künn, a temető porában, ott van a béke.

Oh, de iszonyu béke az! Nem tudok kibékülni a gondolatával. Egymás után költöznek oda mellőlem apa, testvérek, jóbarátok.

A sir szája feneketlen. Ha még annyi volna is, mind eltűnik azon belül.

Tompa fájdalommal nézzük a hideg görgöngyöt, a letört virágot takaró nehéz sirhalnot. Oh édes halottunk! Jól fogsz-e ott pihenri? Nem fog-e ott is fájni az a te jó szíved? Gondolsz-e majd a mennyben ránk is?

Oh, de hiszen te már nem hallod. A fejed alját sem kell megigazítani többé. Jó neked már akárhogya.

Kábult fövel, lábujjhegyen megyek ki a temetőből, mintha attól tartanék, hogy felébredsz. A kapunál végigcsokolja arcomat a temetői szellő. És én mintha a te hangodat hallanám, a mint susogod felém a sirok éjszakáiból:

— Isten veled!

Visszanézek és még sokáig állok a más világ kapujában, mint egy élő fejta.

Isten veled!

Kersék János.

Kedélyes hangulatban, Garai cigánybandájának tűzes zenéje mellett éjfél utánig maradt együtt a társaság, a midőn minden egyes vendéget 1—1 rendező bizottsági tag kísért haza kijelölt szállására.

A vendégek közt voltak: Perczel Dezső belügyminiszter, Herczegh Mihály dr. egyetemi e. i. rektor, Lévay József, a tudom. akadémia tagja, a vármegye orsz. gyűlési képviselői Pichler Győző kivételével, Váradi Antal dr., Szárnovszky Ferenc, a szobor alkotója, Jakab Ödön, Kenedi Géza dr., Hock János, Hevesi József, Ferenczy József dr., Bolgár Kálmán anyakönyvi felügyelő stb.

Az ünnepség.

Mozsárlövések és a tüzoltó zenekar harásány zenéje jelezte vasárnap már a kora reggeli órákban az ünnepség kezdetét, mikorra ugyszólván az egész Szegzárd lakossága és a messze vidékről odasereglett jó falusi nép az utcákon hullámozott.

Gyönyörű verőfényes nyári nap kedvezett az ünnepségnek. A helybeli intelligencia és a vendégek a kaszinó nyári helyiségében gyülekeztek, ahonnét d. e. 10 órakor történt az indulás a leleplezés színhelyére.

Az ünnepségre egybesereglettek közt diszmagyar ruhában jelentek meg: Csapó Vilmos kamarás, Herczegh Mihály, Simontsits Elemér megyei főjegyző, Sztánkovánszky János, Kovács Sebestyén László, Széchenyi Sándor gróf főispán, Boda Vilmos, Rátkay László, Szluha István orsz. képviselők, Perczel Dezső belügyminiszter, Ágoston István, Garay Antal nyug. gazdatiszt, a költő édes testvére.

A szobor körül három tribün volt emelve, melyen Szegzárd szép hölgyei foglaltak helyet s a napsugarak a szívárvány minden színét visszaverték a különböző színű napernyőkről és női kalapokról.

A szobor körül elhelyezkedtek zászlók alatt a szegzárdi polgári iskola növendékei, a főgimnázium tanulói, a kereskedelmi kaszinó, a kath. legényegylet és a kath. olvasókör tagjai, valamint a szegzárdi dalárda, amely pont 10 órakor rázendítette a himnusz, amit az egész közönség fölállva és kalaplevéve hallgatott végig.

Impozánsan szép volt a kép, ami e pillanatban a szemlélő elé tárult. Még a házak teteje is, az ablakok, erkélyek mind el voltak lepve s amerre a szem csak ellátott, mindenütt embercsoportokra esett pillantása.

Fördös Vilmos, a szoborbizottság elnöke tartotta ezután megnyitó beszédét, előadva a szobor felállításának egész geneziséjét. A tartalmas beszéd után Rátkay László orsz. gyűlési képviselő lépett a dobogóra s nagy hatással adta elő beszédét, melyet áhítatszerű csendben hallgatott végig a közönség s végeztével kitörő lelkesedéssel s tapsal fejezte ki elismerését a költői lelkü szónoknak.

Lehullott a lepel e pillanatban a szoborról és előttünk állott Szárnovszky zseniális alkotása, Garaynak minden ízében sikerült szobra, mely egyike ez időszert hazánk legszebb szobrainak. Csak a Huszár Adolf alkotta Petőfi-szobor hasonlítható hozzá. A közönség bámulatának, megelégedésének egy-egy felhangzó ah! kiáltásban adott kifejezést s egyszerre csak azon vette észre magát, hogy önkénytelenül éljenzi a szobor alkotóját, aki kénytelen volt a dobogóra föllépni s ott fogadta percekig a közönség ovációját.

Váradi Antal szavalta el ezután alkalmi ódját az egész térséget betöltő érces és öblös hangjával.

Lelkesült tapsok jutalmazták az ékeszavú költőt, amidőn

Lévay József lépett az emelvényre, s költői lendületű beszéd kíséretében átadta az akadémia koszorúját a költő emlékének, akit keblére ölelt a szülőföld, hogy soha többé el ne bocsássa.

Jakab Ödön a Kistaludytársaság nevében szintén egy nagy fehér szalagos babér-

koszorút hozott, a melyet hangulatos beszéd kíséretében helyezett el a szobor talapzatára.

Kenedi Géza dr. a Petőfi-társaság piros szalagos babékoszoruját hatalmas szóközi beszéd kíséretében adta át.

Hock János a »Nemzeti Szalon« képviselésében koszoruzta meg a költő szobrát egy hosszabb, egészen új csapáson haladó beszéd kíséretében, amelyet fokozódó érzéssel hallgatott végig a közönség. Nehéz eldönteni, mit bámuljunk inkább Hockon, az előadásnak azt a művészetét-e, amelylyel magával képes ragadni minden hallgatóját, vagy az eszmegazdagságot, a forma tökélyét.

Szatmári Mór a budapesti újságírók egyesülete,

Hecsvi József az »Otthon« kör nevében helyezték el koszoruikat, utóbbi egyszersmind a magyar sajtó nevében kitejézte háláját Szegzárd város közönsége iránt a szép ünnepéért és a szíves vendégbarátságért.

Bolgár Kálmán Pécs sz. kir. város sárga-kék selyemszalagos, óriási koszoruja helyezte el a szoborra.

Simonsits Elemér megyei főjegyző Tolna-megye közönsége nevében koszoruzta meg a szobrot.

Koszorukat helyezték még el a szobor talapzatán: a költő családjának tagjai, a nőegylet és a különböző iskolák és testületek valami 20 darabot.

Fördös Vilmos, szoborbizottsági elnök beszéd kíséretében megőrzés végett átadja a szobrot Szegzárd városának, melynek nevében *Hirling Ádám* városi főjegyző szép beszéd kíséretében átveszi a szobrot.

A himnusz akkordjai zárták be a sikertűt ünnepeket, midőn a meghívottak, mintegy 250-en a közeli Szegzárd szálló nagytermébe vonultak diszebedre, ahol a szegzárdi minden rangú és idejü boroknak teljes gyűjteménye volt elhelyezve a fehér terítékű asztalokon.

Délután 5 óra tájban Percel miniszter s az uri vendégek megsemléltek a főgimnázium előtti térségen folyó népünnepélyt, ahol a sárközi leányok és legények sajtáságos népviseletükben apróztak a kopogóst, melyet sarkantyú-pöngéssel kísérték.

Este 9 órakor a kaszinó nyári helyisége fényárban uszott, a táncmulatságon együtt voltak Szegzárd és vidékének összes szépei; akiknek délbén meg nem ártott a sok mindentéle hamisítatlan jó bor, mámorosak lettek a tüzes pillantásoktól, melyek sötét pilláik alól törtek elő. A tánc itt kivilágos viradtig tartott s a fővárosi vendégek sokáig meg fogják emlegetni a vendégszerető Szegzárdot, amelyet jobbára csak ma hagytak el s ahová lassan-lassan visszatérnek a rendes hétköznapiak.

MI ÚJSÁG ?

— **(Ünnepély Gyódon.)** Vasárnap kora hajnalban sűrű mozsárlővések jelezték a katlanszerű s gyümölcsfákkal körülvevett Gyódnémetajku község lakosságának, nemzeti, hazafias ünnepélyük megtartását. A mindennapi és vasárnapi iskolásfiúk és lányok díszesen felöltözve, virágdíszszel és nemzeti szalaggal ellátva jelentek meg az iskolaházban, hogy innét derék tanítójuk: *Lieber József* kísérete mellett, mint aki az egész ünnepélyt rendezte, elmenjenek Keszü anyaközségbe hálaadó istentisztelet megtartására azon alkalomból, hogy e nap az ezredéves évforduló-, a 48-as törvények megalkotásának és a tíz szobor iránti hálanyilváníthatásának megünneplése tervbe vétett. A hálaadó istentiszteleten a növendékek szép készültséggel oly szépen énekeltek magyarul, mit még a magyarok is megcsodáltak. Délután volt a tulajdonképeni ünnepély, melyre átrándult vendégek kíséretében *Andrin Gergely* plébános, kit a gyódiak községük határánál lovas bandériummal vártak. A szeretett lelkipásztort s a vendégeket nagy örömjön-

gással, éljenekkel fogadták, mely után kezdetét vette az ünnepély a »Szózat« első versszakának elneklésével, melynek többi versrészeit úgy szavalta el egy fiú, tiszta magyar kiejtéssel. Ekkor az emelvényre lépett fel *Andrin* plébános és vázolta az ünnepély célját, hogy ezzel hazafias erényt gyakorolnak, megtanulják a hazát igazán szeretni. Ecsetelte a 48-as törvények fontosságát, melyekkel Magyarországon minden ember egyenlővé tétetett, mint amily egyenlők vagyunk Isten előtt, kinek mindnyájan gyermekei vagyunk. Különösen kiemelte jó királyunk szeretetét magyar népe iránt, hogy saját költségén nagyjaink közül tíznek szobrot emelni rendelt. Buzdította a népet a király iránti törhetlen hűségre, hisz ez a magyarnak hazafias erénye s mennyivel inkább tartozunk dicsőségesen uralkodó királyunknak e hűséggel, ki magyar nemzetével együtt érez. A tizek közül különösen méltatta Hunyady János érdemeit, mint a ki nemzete előtt Isten, király és hazája iránti hűségében utolérhetlen nagygyá tette magát. Lelkesítette egyuttal jó érzelmű népet, hogy legyenek ők is Hunyadyhoz hasonló jámbor keresztények és e keresztényi szeretet kapcsán ragaszkodjanak e hazához, melynek fiai, mert csak így lehet örökké boldog a haza és hazában a nép. Szívöl éltette a hazát végül és a királyt, mit a nép vizshangoztatott kitörő lelkesedéssel. A nők és az öregek iránti tekintetből, kik nem bírnak egy a magyar nyelvet, hogy azok is megértsék az ünnepély jelentőségét, *Lieber* tanító beszélt röviden németül. Ezután elmondták sorban fiúk és leányok folyékony magyarsággal, tiszta kiejtéssel minden tennakadás nélkül a tizek életrajzi adatait, érdemeit, miközben hazafias verseket is mondtak el. Majd pedig egy leány röviden vázolta értelmesen a 48-iki törvényeket. Az a meglepő eredmény, mely az összes jelenvoltakat bámulatra ragadta s a szülők szeméből könyeket varázolt, valóban ritka szorgalomról tanuskodó fáradságot igényelt, mit ez a tehetőség, szerény munkástanító kifejtett tanítványával. Huszonkét gyermek szavalt, kik közt puztai szegény béres-cselédek gyermekei is szerepeltek. A hazafias szavatok sorozatát »Árpád apánk« című énekléssel fejezték be. Majd pedig egy gyermek hálaszózatot tartott a Mindenhatóhoz és ígéretet tett társai nevében, hogy mindig jó hazafiak lesznek, hivesek a királyhoz és hazához. Végül a plébános záróbeszédet tartott, kiemelve benne a tanító érdemeit, egyuttal felolvasta a kir. tanfelügyelőnek átiratát, melyben tudtára adja a kormány jutalmi elismerését. Intette a növendékeket tanítójuk iránti hálára, kitől oly sokat, szépet tanultak. Szüleik iránti szeretetre, engedelmességre intvén, egyetemlegesen a község lakosságát felhívta, miként e derék tanítónak törekvésétőlük telhetőleg segítsék elő, ki nemcsak egyszerűen a kötelességét teljesíti, de a községnek dicsőséget is szerez. Szeressék hazánk zengzetes nyelvét, melyet tartoznak elsajátítani; mert itt születtek, a haza szentelt földje ad helyet nekik. Legyenek jó katolikusok, mely vallás elterjedésének köszönhetjük ezredéves létünket. Vallásos szeretetükben egyesítsék a király és a haza iránti szeretetet, hogy mindezt igazán szolgálhassák. Ezután az egyházmegyei tanfelügyelő levelét olvasták fel, melyben a magyar nyelvben a legnagyobb haladást fejejtő gyermek részére egy díszes hazafias tartalmu könyvet adományoz. Ezt *Schmidt János* V. oszt. tanuló nyerte el. A plébános is szép jelét adá áldozatkészségének, mert ennek kapcsán minden szereplő gyermeket képekkel, erkölcsös irányú füzetkékel és pénzbeli adománnyal jutalmazott meg. Még elhangzott a Hymnus és eloszlott az ünneplő sereg, hogy első sorban a gyermekereg vegye ki a részét a mulatozásból, majd pedig este fiúgyerekek tettek ki magukért vigságban, hazafias lelkesedésben.

— **(Vizbefult gyermek.)** Csak a multkor adtunk hírt lapunkban, hogy egy

gyermek a Dunába halt Pakson; most ismét egy ily esetről értesít bennünket paksi levelezőnk. Ugyanis *Németh József* 10 éves iskolás fiú felment játszani a Paksnál kikötött hajók egyikére és ott — mivel pajtásainak beakarta mutatni bátorságát — különféle veszedelmes mozdulatokat csinált. A többiek között azt akarta produkálni, hogy ő a hajó szélességét három ugrással megjárja. Neki is indult és jó nagyokat ugrott ugyanarra, hogy a harmadik ugrásnál már átugrotta a hajó szélét is és velőt rázó sikolytással, fejével a Dunába bukott. Egy darabig fentartotta magát uszással, de a megáradt Duna hullámai végre is maguk alá temették a szerencsétlen gyermeket, a kinek holtestét, habár rögtön keresésére indultak, nem sikerült megtalálni.

— **(Egy munkás szerencsétlensége.)** 5-én reggel a vasuti műhelyben csaknem halálozó szerencsétlenség történt. Több munkás egy teherkocsinak a műhelybe való betolásával foglalkozván, köztük volt *Cukor János*, 27 éves, nőtlen, műhelymunkás is. Nevezett vállalt a kocsinak vetve, úgy toltta azt, s mikor már a műhely ajtajához érték, fejét akkor sem vette el a kocsni oldala mellől. S egyszerre a kocsni és az ajtófélfa közé akadt a feje és véresre zúzódott. Rögtön eszméletlenül esett össze s alig bírták társai felocsolni. A rendőrségről *Ludvig Ferenc dr. tb.* tisztű főorvos ment ki a szerencsétlenség színhelyére és a súlyosan sérült embert kihallgatták. Ugy a tanuk, mint saját vallomása szerint, szerencsétlenségét egyedül saját vigyázatlansága okozta a szegény munkásnak, a kinek sérülése bár súlyos, de nem életveszélyes. Pucher-utca 40. szám alatti lakásán ápolják.

— **(A pécsi építőmunkások dalkara)** alakulása alkalmából vasárnap tartotta dalszavaltat- és színelőadással egybekötött kertű ünnepélyét, mely úgy anyagilag mint erkölcsileg igen szépen sikerült. A rendezőség gondoskodott arról, hogy a jelenlevő közönség ne unatkozzék, mert már délután 4 órakor megkezdte a »Marseillaise« éneklésével a műsort, utána *Horváth József* szép hangsúlyozással szavalta el a »Milliók nevében« című verset. Ezután következett a »Meglepetés« előadva 5 mükedvelő ur által. Ezek után még szavaltak *Losz Mari*, *Németh Anna* és *Schmira Károly*, szintén igen szépen. A dalkar ezután a »Földművelő indulót« énekelte el, nagy tetszés közt. A világposta ezalatt folyton közlekedett. Este 8 órakor kezdetét vette a »Gyöngyélet a katonaélet« c. énekes életkép, melyben *Decsi Antal*, *Losz Mária*, *Lukács János*, *Kis-pap István*, *Mitrovics József* és *Pécs József* játszottak odaadólágy igyekezve az előadás sikerét emelni; a többi szereplők szintén eleget tettek kötelességüknek. Az életkép végén görögültény világítás mellett bemutattak egy előképet: az élet, a munka és tudomány istennőjét. Elsőt *Krisztian M.*, a másodikat *Mihalovics Anna*, a harmadikat *Vojtek Julis* személyesítették. Ezután tánc következett, mely *Horváth Gyula* zenekara mellett a reggeli órákig eltartott.

— **(Vándorló gyerekek.)** *Weninger János*, kilencéves és *Weninger Mari*, hatéves gyerekek, a kik testvérei egymásnak vasárnap délután 2 órakor Német-Bólyból elindulva, nyakukba vették a mohácsi országutatót, hogy bejönnek Pécsre. És be is jöttek, csak hogy este tíz órára értek a város alá, a hol *Fekete Jenő* biciklista vette őket észre és bevezette a rendőrségre. Ott a gyerekek előadták, hogy Pécssett szolgál egy nővérük, annak meglátogatására jöttek be a szüleik tudta nélkül. A cseléd *Jakovics Józsefnél* szolgál, a balokányi uszodában; itt találtak a gyerekek aztán éjjeli szállást és gondos ellátást addig, míg szüleik haza viszik őket.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A pécs-budaikülvárosi Katolikus Kör alapszabályait, úgy szintén a némedii Olvasókör és a madocsai Polgári Olvasóegylet alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— (**Urnapi.**) Pünkösdt követő nyolcadik napra lomb-sátrakat építenek a templomok körül, körmenetet tartanak és a világ mind a négy sarka felé megmutatják az oltári szentséget, hogy mindenkinek imádják. Ez az Ur napja, a Corpus Christi, amelyet évszázadok óta kegyelettel ünnepel meg a katolikus világ. Mindenütt nagy díszszel folyik le a szentség körülhordozása, katonaság kíséri a baldachint s végül sortűzzel teszi emlékezetessé a napot. A magyar ember Urnapjához két dátumot fűz. Az egyik a nyár kezdetének a napja; Urnap után nem kell félni sem éjjeli fagytól, sem dértől, a gazda a szérüs kertbe vetteti ágyát, nem leli ki a hideg. Urnaptól Péter Pálgi onnét nézheti, hogy emelkedik a termés. A másik dátum a Zimonyi ütközetet jelenti, e nap Hunyadi János emlékezetére került piros betűkkel a kalendáriumba. Az osztrák császár afőlött való örömeiben, hogy jó Hunyadi megverte a törököt, Bécsben nagy parádét és körmenetet tartott s azóta se feledkeztek meg egy évben se Hunyadi Jánosról. Ez persze csak legenda, mert az ünnep régibb keletű és az egész világon megülik, de azért a jó magyar egy évben se mulasztja el, hogy elvégezzen ájtatosságát Hunyadi János nevének is ne szenteljen egy rövid imát. Pécsen is impozáns fényvel ünnepelték meg tegnap az Urnapját. A sétatér szinte ragyogott a kivonult helyőrség tisztjeinek díszruhájától s attól a sok szép asszonytól, fiatal leánytól, kik a sétatéren összegyűltek. A városi és megyei hatóság tisztviselőikara, a képviselőtestület, az állami hivatalok, a csendőrpáncsnokság egykék képviselve volt az ünnepen. A Kath. Legényegylet, a Veterán és a Hadastyán-egylet s a Tüzoltóegyesület zászlók alatt vonultak ki; valamint az iskolák növendékei is. A székesegyházban Hetey Sámuel megyéspüspök 8 órákor szentmisét pontifikált s aztán vezetése alatt megindult a körmenet s az Ur négy sátrát bejárnán, féltizenegy órákor ért véget. Délelőtt szép idő volt; délután beborult ugyan az ég, de eső nem esett, csak estefelé. Pedig tegnapelőtt a szeszélyes Medárd-napja is eső nélkül mult el. Hanem az éjjel aztán megeredt az eső s ma borult, szomorú, esős napra virradtunk.

— (**Pécs város közigazgatási bizottsága**) 10-én délelőtt 11 órákor rendes havi ülést tartott a városházán báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt. Jelenvoltak: Majorossy Imre polgármester, Tróber Aladár dr. főjegyző, Krasznay Mihály kir. tanácsos, Dragonescu Döme pénzügyigazgató, Ullmann M. Károly, Salamon József tanfelügyelő, Kiss József, Zsolnay György kir. főügyészi helyettes, Egry József, Záray Károly dr., Cirer Elek dr. tiszti főorvos, Fekete Mihály tiszti főügyész, Kindl József, Nendvich Andor árvaszéki elnök, Szuly János és Ráth Mátyás. A mult ülésről elmaradt Jobszt László dr. és Aidinger János távolmaradása igazoltatott. Tudomásul vétetett, hogy több, Prágában megjelent tankönyv az iskolákból kitiltatott. Egy kiviteles nősülési engedély pártolólágg terjesztik fel a miniszteriumhoz. Zsolnay György, kir. főügyészi helyettes havi jelentése kapcsán bejelentette, hogy az ügyészség fogházából hónapokkal ezelőtt megszökött két fegyenc közül az egyiket Temesvárott elfogták s az most ismét ül. Kovácsffy Kálmán államépítészeti főnök, Salamon József tanfelügyelő és Fekete Mihály tiszti főügyész jelentései tudomásul szolgáltak. Az ülés — több érdekes vita után — egynevedegykor ért véget.

— (**Elismerés egy tanítónak.**) Salamon József, kir. tanácsos, tanfelügyelő a mai közigazgatási bizottsági ülésen előterjesztette, hogy a mult hó folyamán a városi és telekezeti iskolákat sorban látogatván, mindennütt dicséretes előhaladást észlelt. A városi iskolákban a felsőbb osztályokban különösen kiemelendő a helyes magyar fogalmazás. Igen dicsérőleg és nagy elismeréssel emlékezett meg a tanfelügyelő Mussong Vincéről, az ágostontéri

V. fiuosztály tanítójáról, kinek tanítványai igazán remek szépírással és helyes magyar fogalmazással tűnnek ki. Az elismerést a közigazgatási bizottság helyeslőleg vette tudomásul s arról a városi iskolaszéket is értesített a rendelettel.

— (**Adóügyek.**) A mult hó folyamán egyenes adókban 56.838 frt 69 krajcár folyt be az adóhivatal pénztárába. Ez pár száz forinttal több, mint a mi adó a mult év májusában befolyt. De viszont ez év öt hónapjában befolyt 177.092 frt 17 krajcár pár ezer forinttal kevesebb, mint a mult év hasonló időszakában befolyt adók összege. Hadmentességi adókban e hóban 1067 frt 05 krajcár folyt be. Az adókiivetés a folyó évre befejeztetett; az adófükönyvek revideáltatnak, nehogy az adózók hibás adóbevezetés miatt zaklatassanak. E célból az évközben megszűnő üzletek bejelentésére is felhívta a pénzügyigazgatóság az elsőfoku iparhatóságot. Záray Károly dr. ugyan a mai közigazgatási ülésen abban a véleményben volt, hogy inkább az adóhivatal jelentse ezt be, mert annak van minden eltávozott vagy megszűnt adófizetőről minden negyedév alkalmával az adóintéskor a leggyorsabb tudomása, a mit Egry József is pártolt, azonban a közigazgatási bizottság Majorossy Imre polgármester hozzászólása után a pénzügyigazgató intézkedését vette tudomásul. Végre két ingatlanra elrendelték az árverést adóhátralékok miatt.

— (**A pécsi polgári daloskör ünnepélya.**) 9-én délután az uj-sörgyárban sikerült nyári ünnepélyt rendezett a »Pécsi Polgári Daloskör«, melyre egész délután érkeztek a vendégek, lassanként betöltve az egész nagy helyiséget s azután a bicikli-verseny befejeztével is igen sokan jöttek még ki azok közül, kik előbb a versenyt akarták végignézni. Az egész udvar s benn a terem is ügyesen fel volt díszítve lámpionokkal, zászlókkal, színes füzérekkel és míg időnként a daloskör tagjai énekszámokkal s Rác Guszti zenekara szép játékával felváltva gyönyörködtették a közönséget, a szünetek alatt confetti dobálása, a rakétákból való kilövése, serpentin és rózsahajigálás között töltötték az időt, melyekhez a dobálni valót csinos leányok árulták a vendégeknek. Mikor azután ebbe is belefáradtak, ugy nyolc óra körül megkezdődött a tánc és tartott egészen éjfélig körül a kedélyes multság, mely dacára a borongós, esős időnek, a sok kiadásnak és olcsó belépti jegyeknek, mégis behozta a költségeket, sőt némi tiszta jövedelmet is eredményezett.

— (**Elgázolt kisleány.**) 8-án délnél a nagy, hetivásári kocsiforgalomnak ismét meg volt az áldozata. Fehér Mária nyolc éves kisleányt elgázolta az apáca utcában egy vidéki kocsis, melynek kocsisa azután gyors hajrással menekült a felelősségre vonatás elől. A kisleánynak sérülései súlyosak.

— (**Egy havi ügyforgalom.**) Majorossy Imre polgármesternek a mai közigazgatási ülésen beterjesztett jelentése szerint a mult hónapban a központi közigazgatási iktatóba 2427 ügydarab érkezett s elintéztetett 2341. A rendőrkapitányi iktatóba érkezett 1760 ügydarab; elintéztetett 1690. Bűnyű volt 1, vétség 25, kihágás 180. Letartóztatás történt 227; kitoloncoltatott 37 egyén. Vidékről érkezett utasok száma volt 1084. A munkanélküliek száma jelentékenyen apadt, mert a rendőrkapitány az összes napszamosokat magához rendelte s tudtukra adta, hogy a ki állandó munkát nem vállal, illetőségi helyére fog toloncoltatni. A községi bírósághoz érkezett 309 ügydarab és 30 erdei kihágási ügy; elintéztetett 285, megszűnt 25; végrehajtás volt 94 esetben. A bányatelepi községi bírósághoz érkezett 101 ügydarab; elintéztetett 74, megszűnt 27. Utadóban befolyt 4338 frt 88 krajcár. Egy ló és ember eltartása a mult hóban 36 frtba került. Fejérváry Imre báró főispán amaz észrevételére, hogy a jelentésben a közigazgatási központi iktató ügydarabjainál

csak mindig az egy hónapról hátramaradt ügydarabok száma van feltüntetve s nem az, hogy mennyi az összes restancia, a közigazgatási bizottság — Majorossy Imre és Szuly János hozzászólásai után — felhívta a polgármestert, hogy ezentul a havi jelentésekbe az összes restanciák számát belevegye, mert a bizottság csak így nyerhet tájékozást az esetleges hátralékokról.

— (**Nyári ünnepély.**) A pécsi önkéntes tűzoltó-testület július hó 3-án a »Pécsi Polgári Daloskör« és a »Pécsi torna-egyesület« közreműködésével a Scholc-féle új sörgyár és ezzel kapcsolatos Abbázia kerthelyiségeiben rendezte zászlófelszentelésének 25-ik évfordulója alkalmából nyári ünnepélyét. Az ünnepély kezdete délután 4 órákor. Ez alkalommal a cs. és kir. 44. gy. ezred zenekara játszik. Tánc, virágkorzó, serpentin- és confetti-dobálás is lesz. Az Abbázia kerthelyiség feldíszítése és kivilágítása minden eddigig felülmúl. Szórakozásul paprikajancsi-színházak, csoda-malom, erőművészet s sok egyéb látványosságok és ballon-captif szolgálnak. A Széchenyi-térről és vásártérről társaskocsik közlekednek 10 kr. viteldij mellett. Belépő jegyek ára: Személyjegy 30 kr., gyermekjegy 10 kr. Jegyek előre válthatók Gyimóthy Gyula fűszerkereskedésében (vásártér), ugy a tűzoltóság központi őrtanyáján (városház). Az ünnepély tiszta jövedelmei tűzoltó szerek beszerzésére fordíttatnak, a miért is felülfizetések és tombola-tárgyak köszönettel vétetnek és hirtapilag nyugtáztatnak. Kedvezőtlen idő esetén július hó 10-én tartatik meg az ünnepély.

— (**Lopások.**) A palaj-pusztán Schlakovitz Samu udvarán egyik éjjel tolvajok jártak, a kik másfél tucat libát elhajtottak onnan a gazda megkérdezése nélkül s a mellett egy tucat aprójóságot is elemeltek. Ugyane tolvajok Sámotra is ellátogattak és Tömösközi Jánostól kilenc darab szárnyasállatot, Kovács Andrától pedig tizenöt darabot elloptak. A károsok feljelentésére megindították a nyomozást az ismeretlen tolvajok kézrekerítése végett.

— (**Megdézsmált kertek.**) Bognár Mihály, Nyéző Mihály és Topa Ignác, tizenöt éves suhancok Tamásiban éjnek idején bemásztak Kiss János, járásbirósági albiró és Grécer Fülöp, tamási lakos, kertjébe s onnan egész csomó rózsafát elloptak. Tettüket a csendőrség kinyomozta s most a bíróságtól el fogják venni megérdemelt büntetésüket.

— (**Permetezőt loptak.**) Quel János és Quel Ádám, diósberényi lakosok, egy kis pénzmagra akarván szert tenni, David Mihály házába belopóztak s onnan egy permetezőgépet elemeltek. Mielőtt eladhatták volna azonban, elfogták őket s az ellopott gép gazdájához vissza, ők pedig a bíróság gondozása alá kerültek.

— (**Megszurkált asszony.**) A németüröghi korcsmában Balázs József véres bosszút állott Csordás Jánosné szül. Viel Katalin nevű régi haragosán. A korcsmai multság alkalmával rátámadt és egy késsel a torkába szúrta; még több szúrászt is ejtett rajta, mire lefogták és megakadályozhatták további vérengzését. A súlyosan sebesült asszonyt otthon ápolják; a késelő embert pedig átadták a bíróságnak.

— (**Állomás-kibővítés.**) A kaposvári vasuti állomás kibővítése ismét egy lépéssel előbbre haladt. A somogymegyei közigazgatási bizottság előterjesztése folytán a kereskedelmi miniszter a kártalanítási eljárást elrendelte s azt folyó hó 20-án meg is tartják a kaposvári törvényszéknél.

— (**Szemle a huszárok fölött.**) A pécsi huszárok ismét magasrangú vendéget várnak, Klobucsár Győző tábornokot, lovassági tanfelügyelőt, ki még a hét folyamán el fog jönni Pécsre és szemlét tart a pécsi huszárok fölött.

— **(Feltört zsinagóga.)** A szeg-zárdi zsidótemplomba — mint ottani tudósítónk értesít — tegnapelőtt éjjel betörttek, hogy a templom kincseit elrabolják. A vakmerő tettesek szándéka nem sikerült, mert az arany és ezüst drágaságokat a templomon kívül őrzik. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

— **(Az emberi gyomor.)** Hogy egy egészséges ember hatvanéves koráig mennyi ennivalót fogyaszt el, azt kiszámította az a bizonyos angol tudós, a ki emberemlékezet óta nehéz problémák kiszámításával szórakozik. E szerint ha mindennapra 250 grammnyi husfogyasztást számítunk s egy ökör összes ehethő alkatrészei átlag 250 kilogramm súlyúak, akkor 60 év alatt egy 20 marhából álló gulyát fogyaszt el a jó gyomru ember s hozzá 15.000 kilogramm kenyeret, melynek 400 köbméter a térfogata. Ez csak a marhahús, a gulyához egy szintén 20 tagból álló disznósorda is járul, azonkívül két vasuti kocsis burgonya, 10.000 tojás és rengeteg sok szárnyas állat. Az olyan ember, kinek nem nagyon keserű az élete, 4500 kilogramm cukrot, 750 kilogramm só, egy másfél köbméter térfogatu almát s ugyanannyi körtét, narancsot és szilvát eszik meg. Ezekhez még egyéb csekélységek is járulnak, úgy hogy egy jó gyomru embernek összesen hatvan ezer kilogramm súlyu táplálék kell, hogy hatvan évig éljen.

— **(Leszakadt kőbánya.)** Tegnap a Tettyén beszakadt a Papp István-féle kőbánya. Mintegy kétszáz kocsira való kő zuhant alá a mélységbe, s szerencse, hogy ünnep volt, mert ha munkanapon történik a beszakadás, ki tudja, hány emberéletet követelt volna áldozatul!

— **(Pécs város közegészségügye.)** Városunk közegészségügye — mint azt Círer Elek dr. tisztifőorvosnak a mai közigazgatási ülésen előadott jelentéséből megtudjuk — május hó folyamán kedvezőtlen volt. Különösen a hevenyfertőző betegségek grasszáltak, sőt több halállal is végződött. Mindezek dacára a kórházak forgalma 83 apadást mutat; összesen 708 beteg ápoltatott a kórházakban, még pedig a városi közkórházban 509, az irgalmasoknál 95, a bányatelepi kórházban 47 beteg. Született 96 egyén, meghalt 90 a múlt hó folyamán.

— **(Életunt asszony.)** Megunta az életét *Misányné* Mihályné szül. *Horváth* Mari, felső-vámház-utca 42. szám alatti lakos. Állítólag a férje és a felnőtt gyermekei nem a legjobban bántak vele, a mi annyira elkeserítette, hogy végre is elhatározta, hogy öngyilkos lesz. Tegnap reggel egy csomó gyufát feloldott egy bögre vízben és megitta azt. Mikor azonban a mérge okozta fájdalmak elővették, bevallotta a tettet hozzátartozóinak, a kik nyomban a rendőrségre futottak segítségért. A rendőrség aztán bezáratotta az életunt asszonyt a városi közkórházba, a hol csakhamar jobban lett. Állapota nem veszélyes s ha a kórházból kikerül, bizonyára okul az első öngyilkossági kísérlet fájdalmaiból és másodsor nem próbálja meg, hogy milyen állapot az, ha az ember élet s halál közt lebeg!

— **(Éjjeli szivárvány.)** Bar.-Löcsön este 10 órakor mindazok, a kik a zivataros keleti eget szemlélték, ritka égi tüneménynek voltak szemtanúi. A keleti égboltozat irányában egy, bár halovány, de határozottan körvonalozott szivárvány volt látható. Ez éjjeli szivárvány a nyugati derült égen sárló alakban világító hold gyenge fényének a keleten történt esőzésben való megtörése és visszaverődése következtében keletkezett. A ritka tünemény csak igen rövid ideig gyönyörködtette a zivataros ég szemlélőit úgy, hogy csak igen kevesen láthatták azt. Nagy része a szemlélőknek, kik a fénytörés és visszaverődés törvényeit nem ismerték, abban valami rendkívüli égi jelt véltek látni, mely mindenféle balsejtelmekre szolgáltatott okot.

— **(Rablót fogott.)** Tegnap a késő éjjeli órákban történt. Egy uri nő zavarta fel

a háznépet, mert állítása szerint rablót fogott, a kire, hogy el ne szabadulhasson, rácsukta az ajtót. Az összecsdülő házbeliiek előtt elmondta, hogy férje még korán este születésnapjára ment, ő egyedül maradt otthon. A szobaajtót nem csukta be, nehogy férje zörgetni legyen kénytelen. Egyszerre arra ebredt fel, hogy valaki bejött az ajtón és motoszkált. Először gyanútalanul kérdezte, mert azt hitte, hogy a férje: János, te vagy? A jövevény egy árva szót sem szólott. Erre megrémülten, hirtelen kiugrott az ágyból, gyorsan kiszaladt a szobából s a rablóra rácsukta az ajtót. A másik szobában a mi ruhát talált, felkapta magára és úgy ütött zajt. A házbeliiek előtt erre felnyitotta az ajtót s a mint azok rablót elfogására felfegyverkezve egyszerre betörttek, meglepetéssel látták, hogy a gyanúsított már ruhástul, mindenestől jóízűen alszik az ottománon és a lármát csapó intelligens uri nő — férje volt.

— **(Feloldott ítélet.)** Soós Istvánné Makár-utcai lakosnő panaszára a rendőrkapitányság azért, hogy *Hirschfeld* Sámuel kocsisai a dőghányó-dűlőben levő földjén kárt okoztak, *Hirschfeld*-et 3 frt kártérítésre és 5 forint pénzbüntetésben elmakacsolta, mivel a tárgyalásra nem jelent meg. Az ítéletet *Hirschfeld* meglebegette abból az okból, hogy az idézést neki nem kézbesítették. *Záray* Károly dr. és *Szuly* János hozzászólalása után a mai közigazgatási ülés az ítéletet feloldotta s új vizsgálatot rendelt, el annak megállapítása végett, hogy a kocsisok cselédei voltak-e *Hirschfeld*-nek, vagy csak fuvarosai, a kik különben önállóan dolgoznak. Mert az előbbi esetben felelős csak az okozott károkért a gazda; az utóbbiban nem.

— **(Egy kis leány balesete.)** Sajnálattal említhető szerencsétlenség történt ma délelőtt féltizenkét órakor a Mária-utca 16. számú házban. Ott lakik *Parkas* Sándor, törvényszéki bíró a családjával s ma a jelzett időben a cseléd a bírő tizenöt hónapos kis leánykájával játszott az egyik szobában. A lánykát odavitte az udvarra nyíló földszinti ablakhoz s odaállította az ablakpárkányra. Az élénk, virgonc kis leány az ablakban izgett-mozgott s egy szerencsétlen pillanatban nekidült a külső ablaktáblának. Az ablak nem volt jól becsukva; kinyílt és a kis leány lezuhant az udvarra. A rémült sikoltozásra, a mit a cseléd ütött, ki egyedül volt otthon, mert a leányka édes anyja is elment kevéssel előbb hazulról, dr. *Folly* orvos vette ápolás alá a kis leánykát, a kinek sérülései súlyosak ugyan, de talán megmenthető lesz az életnek és szüleinek, kiket a szerencsétlenség így is mély fájdalommal sujtott.

— **(Késelés.)** Kisköszegen a napokban összetalálkozott az utcán *Jancsárovinc* Sándor régi haragosával, *Gulyás* Imrével. Gulyás már régen ígerte neki, hogy kitölti rajta a haragját s most — úgy látszik — elérkezettnek is látta az időt. Rátámadt *Jancsárovinc*-ra és kést rántván, egymásután többször megszurta azt. Csak az összecsdülő néptömeg tudta kivenni kezéből a megkéselt embert, a ki több sebből vérezve jelentette fel az esetet a bíróságnál. A késelésért most majd ülni fog egy darabig *Gulyás* Imre uram.

— **(A dárdai önkéntes tűzoltó-egyesület)** f. hó 5-én az uradalmi parkban táncmulatságot rendezett, melyen a rendes és alapító tagokon kívül számosan vettek részt a környékből is. Az egyesület működő tagjai teljes díszben és zeneszó mellett már délután 1 órakor vonultak *Prohászka* Henrik, alparancsnok vezetése mellett a mulatság színhelyére s nemsokára a közönség is összereglett. A zenét kétrendbeli banda szolgáltatta a közel 400 jelenlevőnek, a kik közül többen csak a hajnalpir láttára szakították végét az általános jókedvvel fűszerezett mulatságnak.

Az összes bevétel 106 frt 10 kr., mely összegből a kiadások könnyen voltak fedezhetőek, a mennyiben azok csak 60 frtot tettek ki.

— **(A város gazdasági és pénzügyi bizottsága)** 8-án délután 3 órakor a városháza közgyűlési termében együttes ülést tartott *Majorossy* Imre polgármester elnöklete alatt. Jelen voltak *Herbert* János, gazdasági tanácsos, *Rauch* János főmérnök, *Reeh* György tanácsos, *Tichy* Ferenc fogalmazó, *Deutsch* Kornel főszámvevő, *Záray* Károly dr., *Littke* József, *Ullmann* M. Károly, *Kindl* József, *Bubreg*h Nándor, *Graumann* János és még többen. Az ülés első tárgya volt a Nepomuk-utca aszfaltozására beérkezett ajánlatok feletti határozat. A Magyar aszfalt-részvénytársaság, az Első Hazai aszfalt-társaság és a Neuschat-teli aszfalt-társaság adtak be ajánlatot; de az utóbbi ajánlata a feltételek be nem tartása miatt figyelembe nem jöhetvén, csak a két első ajánlat vétetett tárgyalás alá. Mint legolcsóbb, a Magyar-Aszfalt-részvénytársaság ajánlatát ajánlja az ülés a legközelebbi közgyűlésnek elfogadásra, annál is inkább, mert az ajánlat a legolcsóbb és előnyös is, mivel az eddigi hatévi jótállás helyett tízévi jótállást ígér a társaság. — Következett — a polgármester szavai szerint — az adósságcsinálás. Mindenekelőtt *Majorossy* Imre polgármester fejtette ki szép beszédben, hogy a városnak mi minden képezi halaszthatatlan munkaprogramját s ezek fedezésére — mivel kormányhatósági jóváhagyást semmi mellékjövedelmi forráshoz nem kaptunk s az eddigi fennállása is kétséges — kölcsönt kell felvennünk addig is, míg a konverzió kivitele lehetséges lesz. Ily halaszthatatlan teendő a polgármester szerint a közvágóhid felépítése; a honvéhadapródiskolára megajánlott s f. évi július hó 1-ig befizetendő 30 ezer forint kifizetése; a budaikülvárosi ovoda telkének megvétele; a szigeti külvárosi iskola kibővítésére telekvétel. Sőt az iskola felépítését is halaszthatatlannak jelzi a főmérnöki vélemény. Végül a központi temető kisajátítása s mindezekre szükséges 250 ezer forint, mely kölcsönt nem papirokban, hanem készpénzben, 5%-os kamat mellett, részletekben is megengedett igénybevétel, bármikor leendő felmondhatóság, de viszont a kölcsönadó részéről csak ötévi felmondás mellett van most alkalom felvenni. A hosszas indokolás után az egyes tételhez szóltak a bizottsági tagok; a hadapródiskolának a harminc ezer forint megfizetésére az ígért kötelez, tehát ezt elhalasztani nem lehet. A budaikülvárosi ovoda égető szükség; erre is kell tehát 23 ezer forint a két telek megvételére. A szigetikülvárosi iskola kibővítésére a telkek megvásárlása 11 ezer forint. Ez kisajátítás útjára megy. A felépítésre szükséges 65 ezer forint sok is, meg most talán nincs rá szükség, mivel az építés ugy is csak 1899-ben kezdhető meg. A központi temető céljaira kisajátítandó sátoztáborra azonban szükséges a 30 ezer forint. A 170 ezer forintba kerülő közvágóhid ügye sincs még az égető szükség stádiumában. Főképp azonban *Littke* József és *Záray* Károly dr. keltek ki az újabb adósságcsinálás és a teljesen ki nem dolgozott tervek nélküli munka ellen és jó egy órán keresztül parázs-vita volt egy-egy tétel felett, mint az újabb adósságcsinálásról általában. *Herbert* János tanácsos

és *Rauch* János főmérnök szóltak még a do-
loghoz s végre is elhatározták, hogy a leg-
getőbb tárgyakat a közgyűlés elé terjesztik, a
többit pedig ujjab előkészítés végett vissza-
utalják a Tanácshoz. Az ülésen csak ezután
került a többi, kevésbé fontos tárgyakra a
sor s az lapunk zártakor is tartott még.

— (**Halálos esés.**) Halálosvégű bal-
eset történt Kovácshidán. Zsili Dániel, 58 éves
kajdaksi kéregető, eperfalevélzsúdosás közben le-
esett a fáról fejjel lefelé, szerencsétlenségére
az ott levő köhalom tetejére, úgy hogy koponyáját
betörte, minek következtében még az
nap délelőtt kiszervenvedett. Hullája másnap orvos-
rendőri vizsgálat után Kovácshidán eltemet-
tetett.

— (**Angyal csinálók.**) Egy név-
telen feljelentő levél alapján tudomására hoz-
zatott a siklósi csendőrségnek, hogy Markó
Zsuzsa kovácshidai lakosnő kuruzslással fog-
lalkozik és az angyal csinálást üzletszerűleg
folytatja, ennek alapján Markó Zsuzsa kérdőre
vonatott és beismerte, hogy Csizmazia Juli és
Kovács Mária matyi, Bagi Zsófi vaizslói lakos-
nők méh-magzatát elpusztította, mit utóbbiak
is beismertek és Csizmazia Juli méh-magzatát,
mely már négy hónapos volt, előadták. A siklósi
járásbírósnak átadattak.

— (**Elfogott gyilkosok.**) Körül-
belül két év előtt történt, hogy Somogy-Szilben
ismeretlen tettesek meggyilkolták Adler Jó-
zsefet és több tagból álló családját. A gyil-
kosokat két éven át eredménytelenül nyomoz-
ták, csak most sikerült a csendőröknek kézre-
keríteni őket Bogdán Péter és Kalányos János
teknőscigányok személyében. A gyilkosok, a
kiket a baki erdőben fogtak el, bevallották
bűnüket és cinkostársaikat is megnevezték.
Ezek Csonka József, Kalányos Vendel, Orsós
Treszka és Orsós Julia cigányok. Az elfogott
gyilkosokat átadták a nagykanizsai törvény-
széknek.

— (**Lázító szocialisták.**) A bácskai
szocialista vezérek ujjab lázításáról értesít
mohácsi tudósítónk. Az ottani Rosenthal-féle
téglagyarban körülbelül négyszáz munkás dol-
gozik már évek óta, akik békében és sorsuk-
kal elégedetten élnek. A napokban a bácskai
vezérek kezdtek közöttük izgatni és lázítani,
de eredménytelenül, mert a munkások kijelen-
tették, hogy munkadíjaikkal meg vannak elé-
gedve. A szocialista vezérek pedig a moz-
gósított csendőrség elől idejekorán ellillantak.

— (**Az utolsó út.**) 7-én délelőtt tette
meg utolsó útját Pécsre Bányatelep elhunyt
rendőrkapitánya, a mindenkitől szeretett és
tisztelt *Lutz* István. Temetésére kimentek Bá-
nyatelepre *Majorossy* Imre, polgármester, *Fekete*
Mihály tiszti főügyész, *Vaszary* Gyula fő-
kapitány, *Rauch* János főmérnök, *Herbert* Já-
nos, *Nendtvich* Andor és *Rech* György tanács-
sok, *Oberhammer* Antal rendőrkapitány és
Pintér Ferenc, első aljegyző; továbbá *Ratkovics*
Károly, *Egry* József s még több bizottsági
tag. A koporsó-beszertelési szertartás
háromnegyed tíz órakor kezdődött. Elhunyt
kapitányuk diszes koporsóját a bányászok
vették vállukra és lobogó fáklyák között ki-
vitték a halottas házból a templom elé, hol
Kristóf József plébános beszertelte. Majd fel-
tették a gyászocsira, elborították koszorúkkal
s megindult a gyászmenet a város felé. Elöl
két lovasrendőr; utánuk a keresztel és gyász-
lobogóval a ministráns gyerekek és a kántor-
ral a plébános, ki az elhunytat, mint legjobb
barátját, utolsó útján gyalog kísérte ki a teme-
tőbe. A gyászocsori után jött az özvegy kocsi,
ki mellett *Vaszary* Gyula főkapitány ült; az-
után az elhunyt édes anyja, kit *Majorossy*
Imre polgármester igyekezett vigasztalni; majd

az elhunyt fia és a rokonság s vagy 35 kocsin
a résztvevők csapata. Egész Bányatelep népe
lekísérte a koporsót az országútra, honnan
lassu menetben jött be a gyászmenet Pécsre.
Az Ágoston-utca végén a Duna-gőzhajós tár-
saság helybeli igazgatóságának tisztikara várta
a menetet, melyhez százával csatlakoztak a
részvét jelölül. A temetőnél a város tisztikara
teljes számban volt jelen s a mélyen lesújtott
özvegyet ekkor már *Vaszary* rendőrfőkapitány
karján vezette, ki maga is zokogott a kitűnő
kártyás elvesztése fölött. Szótlanul kísérte be
a nagy közönség a koporsót a kápolna elé,
könyvelébadt szemekkel a részvétteljes keserű
érzés kinyomatával, hol letették és elhangzott
teteme fölött az utolsó ima s a sir örökre
bezárult a legjobb férj, kitűnő tisztviselő és
minta-családapa hamvai felett. Nyomott han-
gulattal oszlott szét a résztvevők nagy tömege,
fájó érzéssel osztózva a megrendítő csapást
átélta s megtört család mély fájdalomában.

— (**Gyilkosság az örökség mi-
att.**) Szigetvári levelezőnk véres gyilkosságról
értesít bennünket. Hétfőn délután *Varga* Ist-
ván és *Sas* Ferenc nevű hoboli emberek ösz-
szeveszték valami távoli rokonuk után eső
örökségen. Mindketten kint kaszáltak a réten
s itt történt köztük az összeszólalkozás. *Sas*
Ferenc a veszekedés hevében kaszájaival ment
Vargának és azt derekán a szó szoros értel-
mében kettévágta. A megtámadott embernek
segítségére sietett a felesége, a kinek meg a
lábát kaszálta el a boszuálló ember. *Varga*
nyomban meghalt ott a véres tett színhelyén;
az asszony pedig haldoklik. A mezei munká-
sok a gyilkost agyon akarták verni, de az
megszökött előlük és maga jelentkezett a szi-
getvári járásbírósnak, a hol letartóztaták.

— (**A csárdásné bűne.**) *Mayer*
Ferencné özv. *Fellinger* Anna, Csicsó-csárda-
beli csárdásnénél a napokban egész csomó
dugott ruhaneműt és egyéb ingóságot találtak.
Vallatása alkalmával aztán beismerte az asz-
szony, hogy a tárgyakat ezelőtt egy évvel
valami cigánykaravántól vette olcsó pénzért.
A csárdásné most orgazdaság miatt állítja
a törvény elé; a tolvaj cigányokat és a káro-
sokat pedig keresik.

— (**Vad helyett embert lőtt.**)
Véres baleset történt most Beremenden egy
vadászat alkalmával. Két ottani lakos, *Murin*
Gusztáv és *Thierwald* Mihály, vadászni men-
tek az erdőbe s mikor odaértek, két egymás-
sal párhuzamos csapáson indultak neki a vad
fölverésének. *Thierwald* Mihálynak hosszú ideig
nem jött a puskácsöve elé vad; míg végre
egyszer csak mozogni látott szemben vele egy
bokrot. Anélkül, hogy tovább várt volna,
célba vette a bokrot és belelőtt. A dörrenést
egy jajkiáltás követte s mikor a megrémült
Thierwald a bokorhoz rohat, *Murin* Gusztávot
látta ott véresen tántorogni. A bokorban ő
mozgott s vad helyett őt lőtte meg a vállán
Thierwald Mihály. Ugyanis *Murin*, kinek pus-
kája elé szintén nem került vad, letért a ki-
választott csapásról és más uton folytatta a
hajtást. Így támadt a szerencsétlenség, mely-
nek következtében a vad helyett meglőtt em-
ber most pár hédig az ágyat lesz kénytelen
őrizni.

— (**Tulajdonosok keresztetnek.**)
Két jómadárnál, *Walder* Lipótnál és I. *Tóth*

Sándornál találtak elfogatásuk alkalmával egy
csomó, bünjelet képező lopott tárgyat és pe-
dig egy aranyzsinóros kabátot, három nadrá-
got, egy ócska frakkot, cilindert és még néhány
más ruhadarabot, melyekre nézve a volt tu-
lajdonosuk kilétét nem lehet megállapítani, csak
annyi bizonyos, hogy azok, a kiknél megtalál-
tattak, lopták valahonnan. Most a kir. törvény-
szék felhívja azokat, kiknek ily tárgyaik ello-
pattak, hogy ha ezekben sajátjukat ismernék
fel, legkésőbb egy év leforgása alatt jelentkez-
zenek azok visszavétele céljából.

— (**Ellopott államsegély.**) Özv.
Leicht Anna szegény maissi asszony, mint
bejelentett inséges, államsegélyt kapott a fő-
szolgabíró kezéből. Ezt megtudván *Rollinger*
György rovott előéletű maissi lakos, éjjel be-
tört az asszony lakásába és ennek pénzét el-
lopta. A pénzből 9 frtot elásott, A csendőrök
csakhamar kinyomozták a tettest s a pénz is
megkerült még.

— (**Életmentő baka.**) Szép tettet
vitt véghez 7-én reggel a sátorlabor mellett
egy piros pozsgás arcú bakagyerek, kinek
nevét nem sikerült eddig megtudnunk. Talán
egy életet mentett meg a biztos haláltól. Egy
hatéves kis gyermek ugyanis elbámulva az
országuton, nem vette észre, a mint egy vág-
tató szekér közeledett feléje. A gyermeket ok-
vetlenül elüti a szekér, ha a fürge baka oda
nem ugrik és el nem kapja a gyermeket, a
kit talán úgy összetör a szekér, hogy holtan
marad az uton. Saját élete kockáztatásával
elhajította a gyermeket az utból, őt magát
azonban elütötte a szekér és csak nagy sze-
rencse, hogy ép bőrrel menekült ki a vesze-
delemből.

— (**Babonás kisasszonyok.**) Két
piruló kisasszony állott 7-én panaszosként
a biztosi hivatalban. A napokban két cigány-
asszony bement hozzájuk, hogy kártyát ves-
senek. Pár krajcárért megmondják, ki lesz a
férjük, gazdag lesz-e s boldogok lesznek-e?
A két kisasszony kapott az alkalmon: kíván-
csiak voltak a jövőjükre s kártyát vettek
a cigányasszonyokkal s míg azok egyike a kártyát
vetette, addig a másik összepakkolt minden
elvihetőt. A kisasszonyoknak tetszett a cigány-
asszony jóvendölése és még többet akartak tudni
a hallottaknál. A cigányasszony ügyes raffineriá-
val rávette őket, hogyha ruhát adnak neki,
akkor sok érdekes dolgot fog még mondani.
Az elválásnál különös emléktárgyakat adtak
egymásnak, melynek segedelmével majd a vő-
legény megjelenik. A sötét arcú jósnők sok
értékes tárgyat vittek el, a mit rémülten
vettek észre a babonás kisasszonyok. Ekkor
tértek csak észre. Restellik ugyan a dolgot,
de mégis feljelentik a csaló cigányasszonyokat.

— (**A jogász-segélyegylet év-
záró gyűlése.**) A pécsi püspöki jogaka-
adémia ifjuságának segítő egyesülete 7-ikén
délután tartotta évzáró gyűlését, melyen dr.
Szeregy József prodirektor képviselőben dr.
Mutschenbacher Viktor jogakadémiai tanár je-
lent meg és lendületes beszéddel nyitotta meg
a gyűlést. *Rihmer* Aladár ez évi elnök beszéde
után a pénztárnok, könyvtáros és titkár olvas-
ták fel a folyó évi működésükről szóló jelen-
téseket, melyeket a gyűlés egyhangulag tuda-
másul vett és a felmentést részükre megadta.
A gyűlés megválasztotta a szünidő tartamára
gondnokul a volt elnököt, *Rihmer* Aladárt és

az ő, valamint dr. Mutschenbacher Viktor tanár záróbeszéde után befejezést nyert.

— **(Katonai felülvizsgálat.)** 8-án volt a vármegyeházán a szokásos katonai felülvizsgálat, mely alkalommal polgári helyettes elnök: Sey László, orvos: Mendl Lajos voltak jelen. Katonai részről a bizottság tagjai voltak: *Albach* vezérőrnagy, *Zurna* tábornok, *Cankl* alezredes, *Marek* főtörzsorvos és *Turcsányi* törzsorvos. Vizsgálatra jelentkezett huszonkét apa és tizenhét állítás-köteles. Az apák közül egy elutasított, tizenegy keresetképtelennek, tíz pedig keresetképesnek találta. Az állításkötelesek közül katonai szolgálatra alkalmasnak nyilvánított tizenegy, alkalmatlannak hat.

— **(Öngyilkosság.)** Heidt Henrik gyönki lakos, jómódu földmives, még a mult évben összes vagyonát gyermekei között felosztotta tisztességes évi járadék mellett. Azóta az azelőtt szorgalmas és józan ember gyakori látogatója volt a korcsmáknak. Legutóbb a gyönki vásáron jól beborozott, azután kiment a szállójába s ott a présházban az egyik gendára felakasztotta magát. hogy mi vitte az öngyilkosságra a rendezett viszonyok között levő embert, azt nem tudni.

— **(Halálos fürdés.)** Igalról írják nekünk, hogy Mócsy Lajos odavaló ügyvéd és Szijjártó József földmives fiai fürdeni mentek a Mocsolán nevezetű patakba. Az alig 11—12 éves fiúk a megáradt patak vizében játszadoztak, midőn Mócsy fiát az egyik hullám elkapta; a megrémült fürdőtárs segíteni akart rajta, de eredménytelenül, mert mindkettőjüket elragadta az ár s a vízbe fuladtak. Hullájukat kifogták.

— **(Papi korona.)** Élénk érdeklődés mellett folyt a tavaszi papi korona Bátán. A szegzárdi esperesi kerület plébánosai csaknem teljes számmal jelentek meg s két szomszédos esperesi kerület is képviselve volt. Jelen voltak: Pártos Zsigmond esperes, mözsi plébános elnökle alatt, Wosinszky Mór szegzárdi esperes-plébános, Éberling Mátyas babarci esperes-plébános, Holndonner Ferenc báttaszéki, Szalcer Sándor bátai, Szandtner Antal duna-szekcsői, Herr Ágoston vémei, Fischer Lipót agárdi, Götz Sándor szegzárdi s Györkö Ferenc várdombi plébánosok; Kopári Gyula tolnai, Kuhl József harci s Reiner Ferenc baari adminisztrátorok s Frei János báttaszéki káplán. Távollétét kimentette Zányi György faddi plébános. 1/2 11 órakor Szalcer Sándor plébános misét mondott. Mise után, pontban 11 órakor megkezdődött a tanácskozás s 1 órakor végződött. A tárgysorozatból megemlítjük, hogy Hetey Sámuel megyéspüspökünk még a folyó év őszén, szeptember hónapban bérmálni fog a szegzárdi kerületben. Amilyen élénk eszmecsere tárgyát képezte a bekövetkező őszi bérmálásnál követendő egyöntetű eljárás meghatározása: ép oly általános sajnálkozással emlékeztek meg ugyanakkor a Bába községben huzódó hirneves rossz utról, mely bizony Tolnamegyének is nagy szegényére válik, ha az ideig jó karba nem hozzák. Tanácskozás után Szalcer Sándor plébános, vendégszerető házigazdánál lakoma következett.

— **(Villámütés.)** Mándi Samu, szentlőrinci bérlő bodai erdejében az erdészlakban egy zivatar alkalmával becsapott a villám. A villámcsapás folytán meggyuladt az

épület s az istállóban egy szarvasmarha, a padlason pedig takarmány és élelmiszer égett meg nagy mennyiségben. Szerencse, hogy az erdészlakban senki sem volt s így emberélet nem esett a villámcsapásnak áldozatul.

— **(Munkások mulatsága.)** A Höfler testvérek és társa börgyár segédei és segédmunkásai folyó hó 12-én (vasárnap) a Bajnád-tele csárdában (Árpád-ut) szavalattal, tánccal és nemzetközi világpóstával egybekötött kerti ünnepélyt rendeznek. Belépti-díj személyenként 20 krajcár. Kezde az ünnepélynek d. u. 4 órakor. Kitiűnő zenéssel gondoskodva van. Jó ételek- és italokról a csárdás gondoskodik. Feülfizetések köszönettel vétetnek és hirdap utján nyugtáztatnak. A tiszta jövedelem az utassegély-alapra fordittatik.

— **(A koronázás évfordulója.)** A hol a jövő nemzedékét oktadják, az iskolákon nemzeti lobogó jelezte 8-án a király megkoronázásának évfordulóját. A belvárosi templomban 8-án reggel fél nyolc órakor ünnepi »Te Deum« volt, melyen résztvettek a főgimnázium növendékei; nyolc órakor pedig a községi népiskolák és a polgári leányiskola tanulói hallgattak ünnepi misét. Az állami, városi és megyei hivatalokban folyt a munka mint akármely más hétköznapon. Az iskolák növendékei a miséről osztályaikba vonultak, hol tanítóik a 8 iki nap jelentőségét méltatták s azután a növendékek egész napi szünetet kaptak.

— **(Tüzoltóink jubileuma.)** A pécsi önkéntes tűzoltó-testületnek a jövő hó 3-án tartandó huszonötéves zászlószentelési jubileuma minden tekintetben impozáns lesz. *Rech* György, tanácsnok, tűzoltó főparancsnok fáradhatatlan buzgalommal készíti elő az ünnepet. Mint értesülünk, a zászlóanyától a zászló számára ajándékozandó diszes szalagon kívül még *Zsolnay* Vilmos gyáros és a »Pécsi Polgári Daloskör« is tűznek fel szalagot a huszonötéves zászlóra; a polgárság körében szintén mozgalom indult meg, hogy gyűjtés útján egy szép szalagot szerezzenek be a zászló számára.

— **(A szocializmus oka.)** Szomoru jelenség az, a miről ujabban értesültünk és a mi megmagyarazza, hogy miért terjed megyénkben a szocializmus és bizonyítja, hogy a munka nélküli megélhetést mennyire szeretnék a legszegényebb emberek is akkor, a midőn pedig tisztességes keresetre volna alkalmuk. A vármegyei utépitő bizottság tudva levőleg most épített ki a szászvári utvonulat, melynek költségei ötvennégyezer forintban vannak előirányozva és naponta háromszáz munkást is alkalmazna nyolevan krajcártól egy forint husz krajcárig terjedő napibér mellett. Azonban a megyebeli munkások ennek dacára nem mennek oda dolgozni, úgy, hogy a jelenben csak mintegy hetven napszámmal dolgoztathatnak s mivel az utépitést be kell tejezni, kénytelenek lesznek idegen munkásokat hozatni, a kik majd szivesen dolgoznak azért a napszámmért. Akkor azután majd megint mellőztetésükért panaszkoznak a megyebeli munkások és terjed a szocializmus — az ő hibájuk folytán.

— **(A hivatalos órák.)** A városi tisztviselők által megindított mozgalom, hogy a hivatalos órák a nyári hónapokban délelőtt 8-tól délután 2-ig tartassanak, — még mindig

nem lépett a kivitel stádiumába. Pedig a mozgalom életrealóságát mutatja az, hogy több állami hivatalban Pécsen már régen ez a hivatalos órák beosztása egész éven át s viszont igen sok városban ez a beosztás legalább a nyári hónapokban. Mint értesülünk, most a főispán vette kezébe az ügyet s tárgyalásokat folytat az alispánnal is, hogy a hivatalos órák megállapításában a vármegyeházán és a városnál is egyöntetűség legyen. Így aztán remélhető, hogy a jövő hónapban életbe lép a közigazgatási hivatalokban az új munkaidő, a mi végtére is a közigazgatás menetére hátránnyal nem jár, a tisztviselőket pedig felmenti a forró nyári délutánokon a nem munka, csak robotszamba menő hivatalbanülestől!

— **(A bányatelepi kapitányi állás.)** A városi Tanács 8-iki ülésében a *Lutz* István halálával megüresedett bányatelepi rendőrkapitányi állásra vonatkozólag *Schultz* Ferenc rendőrfogalmazó helyettesítése mellett foglalt állást. A fiatal tisztviselőre ez szép előmenetelt jelent, mert önálló intézkedési hatáskörrel is van összekötve, nem tekintve, hogy nagyobb az állás jövedelme is, mint a városi kapitányi állásoké. Sokan azt is hitték, hogy *Oberhammer* Antal rendőrkapitány fog Bányatelepre kimenni, de mi inkább helyeseljük a Tanács jelen állásfoglalását, mert *Oberhammer* szakavatott kezére és gyakorlottságára idebenn is szükség van, a ki a főkapitány esetleges távolléte alkalmával mindenkor sikerrel felelt meg eddig is s fog megfelelni ezután is a főkapitányi teendők elvégzésének.

— **(Vesztett kutya által megharapott ló.)** *Beck* György kassai lakos lovát a németpalkonyai szállóban legeltette s egyszerre csak egy kóbor veszett eb futott arra és a lovat megharapta. A megmart állatot megvizsgáltatták az állatorvossal, a ki konstátálta, hogy a kutya veszett volt és a ló gyógyíthatatlan. Egyelőre tulajdonosa lakásán elkülönítve zárták el a megharapott lovat, melyet minden valószínűség szerint le fognak bunkózni.

— **(Vásár.)** Hétfőn Baranyaváron megtartott rendes országos vásáron meglátzott a mai nyomott viszonyoknak ólomként reánk nehezede sulya, mert az egész vásár jobbadán igen csekély forgalommal végződött. A felhajtás meglehetősen volt, ugyanígy az egyes kereskedők és iparosok is nagyobb számmal voltak jelen, de vásárlási kedv nem igen mutatkozott.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyezettek Pécs szab. kir. város 1898. évi június hó 11. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermérszánként számítottak.

Buza új 11.80—12.30—; kétszeres új —.—.—; rozsa új 9.30—10; árpa őszi —.—.—; tavaszi —.—.—; új 6—6.20; zab tavaszi 7—7.25; búzáköny —.—.—; kukorica új 6.10—6.30; kukorica 6 —.—.—. széna 1.70—2.—; szalma 1.—1.20

Kinálat: közép, mintegy 300 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelősszerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIJS JÓZSEF
 kiadó.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papirmetsző,
sodronyfűző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,

papi és ügyvédi nyomtatványok

jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN

különféle levélpapírok,

(Röntgen-féle sugaraknak ellenálló,

kerékpár-jelvényes stb.)

kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.